

Ο ΕΛΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝΤΙΣΤΗΣ

ΔΙΜΗΝΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΣΠΕΡΑΝΤΙΣΤΩΝ

DUMONATA ORGANO de HELENAJ ESPERANTISTOJ

ΔΡΑΧ. 800

ΕΝΗΛΟ — ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Dro A. Stamatidis. Kelkaj vortoj pri la «Direktanta Ideo» kaj ghia influo sur la vivaj estajhoj. (Daurigo kaj fino). — Raymond Schwartz. Argumento por mia spregulo. — Έγκύκλιος Σ. Υπουργείου Έθνικης Παιδειας, Peri της Διδασκαλιας της Π. Β. Γ. «Έσπεράντο» εις τὰ Έκπαιδευτικὰ Ίδρύματα. — Ministra Cirkulero pri la Instruado de la Tutmonda Helplingvo Esperanto en la Pedagogiaj Akademioj kaj Gimnazioj de la Stato. — Τηλεβδάς. Παγκόσμιος Έσπεραντικη κίνησις. — Γνωμικά. — Εύτροπέλα. Β' έξωφύλλου: Δρ Α. Α. Σταματιάδης. Όφειλομένη διασκευή (συνέχεια και τέλος). Δ' έξωφύλλου. Η Διεύθυνσις, Πρός τούς Έλληνας Έσπεραντιστάς.

DIREKCIO: 23 Str. Rodou. Athinai (8). Helenujo-Hellas. Jarabono por eksterlando: 1½, Us. Dol. (aŭ samvaloro)

Ὁφειλομένη διασκευή

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους καὶ τέλος)

Ὡς πρὸς τὸ «κακότεχνον κατασκευάσμα» ὡς χαρακτηρίζει ἡ ἔφημερίς «Καθημερινή» τὴν Παγκόσμιον Βοηθ. Γ λῶσαν «Ἑσπεράντο» καὶ ὅτι αὕτη δῆθεν δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ καμμίαν γλῶσσαν, ἀπατᾶται οἰκτρῶς ὁ ἀρθρογράφος! Τοῦναντίον, αὕτη τυγχάνει κατ' ἐξοχὴν καλότεχνος, εὐκολος ἀκριβής, εὐήχος, ἁρμονικὴ καὶ τολμῶμεν νὰ εἰπῶμεν: πλουσιωτέρα πάσης ἐθνικῆς! Θεωρεῖται δὲ ὑπὸ πλείστων πεφημισμένων γλωσσολόγων, ὡς μοναδικὴ βᾶσις διὰ τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, ἀφοῦ αὕτη πηγάζει ἐκ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ Εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι πηγῆς. καὶ μόνον διὰ τοὺς τεχνικοὺς ὄρους χρησιμοποιεῖ αὕτη τὰς ρίζας τῆς Θείας καὶ ἀθανάτου ἡμῶν γλώσσης, τῆς Ἑλληνικῆς. Μεγάλης φήμης ἄνδρες, ὡς ὁ Einstein, ὁ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν τέως Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν λόρδος Robert Cecil, οἱ Γάλλοι στρατηγοὶ Sebert, Priou, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐπιμελητείας τοῦ συγχρόνου Γαλλικοῦ στρατοῦ γνωστὸς στρατηγὸς Bastien καὶ πλεῖστοι ἄλλοι πεφημισμένοι ἐπιστήμονες τυγχάνουσι ἐνθερμοὶ Ἑσπεραντισταί. Πλεῖστα δὲ ἐπαγγελματικὰ καὶ ἐργατικὰ Σωματεῖα ξένων χωρῶν ἐπιδίδονται σήμερον ἐντατικῶς εἰς τὴν ἐκμάθησιν καὶ χρησιμοποίησιν τῆς Οὐδετέρας ταύτης γλώσσης, ἥτις ὡς εὐκολωτέρα πασῶν τῶν γλωσσῶν δὲν ἀπαιτεῖ αἰσθητὴν ἀπώλειαν χρόνου καὶ ἰδιαιτέραν ἰδιοφυΐαν διὰ τὴν ἐκμάθησίν της.

Ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον τῶν ἔργων τὰ ὅποια ἔχουσι συγγραφῆ εἰς αὐτὴν, ταῦτα ὑπερβαίνουν τὰς 100 χιλιάδας εἰς ἔργα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα. Μεταξὺ τούτων συμπεριλαμβάνονται: ὅλοι οἱ γνωστοὶ καὶ δισημοὶ ξένοι συγγραφεῖς: Σαιξπεῖρος, Τολστόϊ, Γκαῖτε, Βίκτωρ Οὐγκώ, Μολλιέρος, Οὐέλς, Βιργίλιος, Ρακίνας, Γκαρσίν, Σίλλερ, Κονφούκιος καὶ πλεῖστοι ἄλλοι. Διάφοροι μεταφράσεις, ὡς τῆς Παλ. Διαθήκης, φιλοσοφικὰ ἔργα, ὡς ἡ Μοναδολογία τοῦ Λάϊμπνιτς, ἡ ἐκ τῆς Σανσκριτικῆς Μπαχαγκαβάδ—Γκιτά, τὸ Κοράνιον, ἡ Ἰφιγένεια ἐν Ταυρίδι, ἡ ὅποια ἐδιδάχθη καὶ ἐν τῷ Μελοδράματι τῆς Δρέσδης ἐν Ἑσπεραντικῇ γλώσσῃ καὶ πλεῖστα ἄλλα. Ποίησιν ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Χάϊνε, τοῦ Βύρωνος, τοῦ Λερμοντώβ, τοῦ Μίκιεβιτς, τοῦ Πούσκιν, τοῦ Λογκφέλλου, τοῦ Νικάντερ καὶ πολλῶν ἄλλων. Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπάρχουσι μεταπεφρασμένα (καὶ εἰς τεχνικὰς μάλιστα ἐκδόσεις): τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσεια τοῦ Ὀμήρου (εἰς στίχους), οἱ Νεκρικοὶ διάλογοι τοῦ Λουκιανοῦ, ὁ Οἰδίπους τοῦ Σοφοκλέους, τὰ Εἰδύλλια τοῦ Θεοκρίτου, οἱ μῦθοι τοῦ Αἰσώπου ὡς καὶ πολλαὶ μεταφράσεις τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. Ἀφ' ἐτέρου τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν Ἑλλήνων Ἑσπεραντιστῶν «Ὁ Ἑλλην Ἑσπεραντιστής» εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὸ 38ον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς

Νοβριος — Δεκέμβριος
Περίοδος Τετάρτη
Έτος 38ον — Άριθ. 141

Ίδιοκτησία
Α. Α. Σταματιάδου

Διεύθυνσις Ρόδου 23
Τηλ. 80-160

Novembro—Decembro
Kvara Periodo
38a Jaro—Nro 141

Direkcio: Str. Rodou 23
Atine (8)
(Helenujo - Hellas)

1946

Ο ΕΛΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝΤΙΣΤΗΣ

HELENA ESPERANTISTO

KELKAJ VORTOJ PRI LA DIREKTANTA IDEO KAJ GHIA INFLUO SUR LA VIVAJ ESTAJHOJ

(Daŭrigo kaj fino)

Sed oni povas sin demandi: Kompare al tiu tutuniversa harmonio, kiu nin ĉirkaŭas kaj en certa grado eniĝas en nin mem, kio fariĝas pri la morala malharmonio en la mondo, en kiu la homoj sin malamas kaj sin interbuĉas, dum, kiel sciante, tiel la popoloj, kiel la individuoj nur per la konkordo feliĉiĝas kaj progresas. Se ni esploras la nuntempan mondon je socia vidpunkto, oni kredus, ke la malbona spirito estas tiu, kiu superregas kaj estras tiun ĉi diablan dancon, tiom abomena estas la vidaĵo: malserena, uragana kaj ŝtorma marmezo da maljustecoj, ĉiuspecaj kruelaĵoj, da insid—, kaj rabmortigoj, da malhumanaj faroj, kolizio de la bono kun la malbono, la mensogo kontraŭbatalanta la veron, la mallumo insistanta superregi kontraŭ la evidentan klaran lumon, malagrablaj miskomprenoj pro manko de komuna lingva interkomprenilo kaj fine: krimoj kaj sinsekvaj militoj! Tamen ankaŭ en la scienca kampo se ni atentigas, estas facile vidi, ke ĉio fariĝas harmonio, ĉio iĝas saĝeco. Ni prenu, kiel ekzemplon unu: la digitalon ¹⁾ kaj unu arbon: la kinarbon ²⁾. Per la karbonata acido de la aero, de la azoto de la grundo, de la

1) Digitalis purpurea. 2) Cinchona rubiacea.

lumo kaj de la malsekeco de la tero, tiuj ĉi preparas, kiel aliaj gigantojn en ĥemio, la unua : la digitalon, kaj la dua la kinon, du el la plej esencaj substancoj en la tarapeŭtiko. Tiu evoluiga kaj organiziga forto en ili atestas internan hermetikan sciencon, kiu nin mirigas, tial ke nia komuna scienco estas tute nekapabla per tiuj samaj elementoj, kiujn uzas la suprecititaj plantoj, pretigi tiajn produktojn ! Ni esploru nun la hepaton, tiun grandan laborejon de nia organismo, kiu, dank’ al sia biologiismo preparas sukerojn kaj galon. Ĝi havas la econ neniigi la venenojn, kiujn ĝi renkontas en la homa organismo, reguligi la temperaturon, forkonduki eksteren la materiojn, kiuj rezultas el la brulkonsumado kaj multajn aliajn malutilajn substancojn. Tiu hermetika scienco de la digitalo, de la kino, de la hepato, por citi nur tiujn ĉi tri, ne estas certe rezulto de ilia spriteco, kaj iliaj produktoj, kiel aliaj similaj, havas utilan celon, kiun ili tute ne estis antaŭvidintaj, pro tio, ke ili estas privataj je konscienco ! Krom tio la ciklo de la vivo inter la mineraloj unuflanke kaj la homo aliflanke ne povus kunligiĝi sen la intermeto de la mikroorganismoj, kaj eĉ la homa ekzisto eble sen ili estus estinta nebla. Cetere nia propra organismo estas kreita tiel, kiel ĝi estas, por la daŭra lukto. Ĝi konsistas el organoj de defendo kaj harmonio, kiel ekz. la endokrinaj glandoj, la pankreaso, la hipofizo k.t.p. Nia sango kondukas senĉese defendrimedojn, elmontrante de vivo t.e. de lukto kaj de triumfo. «La vivo», diras Sokratis en la enkonduko de Fedon, «estas Dia donaco, pro tio ni ne povas fari per ĝi, kion ni volas». Sekve la vivo, kiel Dia donaco, altrudas al ni fiksitajn devojn.

Dependas do de la homo mem, por ke per la higieno kaj la abstinenco ĝi atentu kaj zorgu, kiel bona soldato, por la bona funkcio de siaj multekostaj organoj. Li devas ne diboĉi, t.e. ne fari malbon— aŭ trouzon de ili kaj alivorte ne elspezi la municiojn, kiujn ĝia organismo produktas kaj oferas al ĝi ; sen tio la homa organismo estus komparebla al fortikaĵo, kiu venkita, sin fordonus al la ruiniganta invadinto. Jen do la harmonia ciklo, kiun ni konstatas : la mineraloj estas utiligataj de la plantoj. Ĉi tiuj estas uzataj por la nutrado de la bestoj kaj de la homo kaj iliaj forĵetaĵoj kaj kadavroj dissolviĝas de la mikroorganismoj, kiuj diserigas ilin al simplaj korpoj, kiuj siaflanke returnas al la mondo de la mineraloj el kiuj origine ili devenas. Tiel per tiuj ĉi diversaj funkcioj inter la tri regnoj ni rimarkas, ke funde, ekzistas inter ili nedisiĝa kaj nerompebla kunligado, tiamaniere, ke dum la regno de la mineraloj servas, kiel bazo al la regno de la plantoj, reciproke la regno de la plantoj servas kiel bazo al la regno de la bestoj. Ĉio tio ĉi certe ne okazas el iu simpla mekanismo, sed laŭ ni, ili portas la markon de la «Direktanta Ideo»

de le «Gvidanta Principo»,

El la suprediritaj argumentoj ni fine konkludas, ke en la senlima mondo, kiun ni povas koncepti, unu «Direktanta Ideo» ŝajnas kunnaska al ĝi, kaj ĉiu homo aŭskultas sian propran animon por aŭdi certan eĥon de la mondakordo. Tio okazas, por ke ĝi povu forgesi eĉ sian propran korpon kaj unu tagon senpente forlasi ĝin malantaŭen. Tiel ĝi sukcesos miksi sian individuecon kun la universo kaj patropreni tiamaniere al la ĉiama anima senmorteco¹⁾.

Dro ANAKREON STAMATIADIS

1) El fontoj de diversaj Francaj aŭtoroj.

ARGUMENTO POR MIA SPEGULO¹⁾

(de Raymond Schwartz)

Mi fariĝis kvindekjara, bela aĝo por junulo!
 Por junulo kvindek... hara, kiel mokas la spegulo...
 Sed spegulatestoj pravas, nur laŭ fuĝa perspektivo,
 Kaj malofte ili havas, stampon de l’definitivo.
 Kvindekjara - Kvindekvara, hodiaŭa ekvilibro,
 Ĝestos jam bilanc’ erara, en morgaŭa kontolibro.
 Sed pro kio mi rezonas pri similaj bagateloj,
 Kun spegulo, kiu sonas nur la lingvon de marteloj?
 Se vi volas argumenton, ĝin mi tiel ĉi formulas:
 «Ofte neĝas sur tegmenton dum interne fajro brulas!»
 Sekve sciu, mia knabo, ke mi havas ĝis nunhoĝo,
 Kvindek jaroj sur la kapo, sed... nur dudek en la koro.

Εὐτράπελα

1. Επιλήσμων.—Μοῦ συμβίνει κάτι πολὺ περίεργον! Ὅ,τι καὶ ἂν κάμω σήμερα τὸ λησμονῶ τὴν αὐριον!—Δὲν θὰ μπορούσες νὰ μοῦ δανείσης δέκα χιλιάδες δραχμές;

2. Ἡ ὀμπρέλλα.—Κάποιος χαιρετᾷ ἄλλον εἰς τὸ καφφενεῖον.—Μοῦ φαίνεται πὼς συνηντήθημεν στὸ σπίτι τοῦ Βιργίνη.—Δὲν τὸ θυμοῦμαι, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος.—Καὶ ἐν τούτοις εἶμαι βέβαιος, αὐτὸ συνέβη πρὸ ἐνὶς μηνὸς περίπου.—Ἔ καὶ πῶς με ἐγνωρίσατε τώρα;—Ἀπὸ τὴν ὀμπρέλλα.—Μὰ τότε δὲν εἶχα ὀμπρέλλα.—Σωστά, εἶχα ὅμως ἐγώ! (Ὁ ἐρίφης τοῦ εἶχε βουτήξη τὴν ὀμπρέλλα του).

1) El Amerika Esperantisto Majo-Junio 1946.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐν Ἀθήναις 2 10βρίου 1946

ΚΑΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἐγκύκλιος

**Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Παγκοσμίου Βοηθ. Γλώσσης
«Ἑσπεράντο»**

Π ρ ὶ σ

*τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Εκπαι-
δεύσεως, Διευθυντὰς Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ Πειραματικῶν
Σχολείων Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Διευθυν-
τὰς τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως*

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν σπουδαιότητα, ἣν ὁσημέραι λαμβάνει ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ἡ Παγκόσμιος βοήθητικὴ Γλῶσσα «Ἑσπεράντο» καὶ ὑπομιμνήσκοντες παλαιὰς ἡμετέρας Ἐγκυκλίους ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 55517 τῆς 28—10—29, 65896 τῆς 7—11—1931, 59433 τῆς 28—10—1932, 94066 τῆς 9—10—1939 καὶ 71639 τῆς 24—8—1946 «Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἐν λόγῳ Γλώσσης εἰς τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων καὶ Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ Κράτους, παρακαλοῦμεν ὅπως παράσχητε πᾶσαν δυνατὴν διευκόλυνσιν εἰς τοὺς ἀφιλοκερδῶς ἀναλαμβάνοντας τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν Καθηγητὰς, ἀποφοίτους τοῦ ἐν Ἀθήναις «Ἀνωτάτου Ἑλληνικοῦ Ἑσπεραντικοῦ Ἰνστιτούτου».

Σκόπιμον εἶναι ὅπως οἱ κ. κ. Διευθύνται τῶν ὡς ἄνω Σχολείων ἐξηγήσωσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος, τὴν ἐν τῷ σημερινῷ πολιτισμῷ θέσιν τῆς Γλώσσης ταύτης καὶ τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς προορισμόν, συστήσωσι δὲ εἰς τοὺς ἐγγραφησομένους, ὅπως μετὰ στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶσι τὰ διδασκόμενα μαθήματα.

Ὡσαύτως συνιστῶμεν εἰς τοὺς κ. κ. Ἐκπαιδευτικοὺς Λειτουργοὺς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περιοδικοῦ «Ἑλλην Ἑσπεραντιστής», ἐπισήμου Ὁργάνου τῶν Ἑλλήνων Ἑσπεραντιστῶν, ἐκδιδόμενον κατὰ δίμηνον.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. Παπαδημος

HELENA REGOLANDO

MINISTREJO DE KULTOJ
KAJ
DE NACIA INSTRUADO

Atine la 2 de Decembro 1946

Num. de Prot. 99 727

CIRKULERO

**Pri la instruado de la Tutmonda Helplingvo
«Esperanto».**

Al

S-roj Ĝeneralaj Inspektoroj de la Elementa kaj Mezgrada Instruado,
Direktoroj de la Pedagogiaj Akademioj kaj de la Eksperimentaj
Lernejoj de la Universitatoj de Atine kaj Tesaloniki kaj Di-
rektoroj de la Lernejoj de Mezgrada Instruado.

Konsiderante la gravecon, kiun akiras ĉiutage en la civilizita mondo la Tutmonda Helplingvo «Esperanto» kaj rememorigante al vi niajn antaŭajn Cirkulerojn sub Num 55517 de la 28.10.1929, 65896 de la 7.11.31, 59433 de la 28.10.1932, 94066 de la 9.10.1939 kaj 71639 de la 24 8.1946 «Pri la Instruado de la Tutmonda Helplingvo «Esperanto» al la lernantoj de la Gimnazioj kaj Pedagogiaj Akademioj de la Ŝtato, ni petas, ke vi faciligu ĉiamaniere tiun ĉi instruadon, kiun akceptis fari tute senprofite Profesoroj Diplomitaj de «Supera Helena Esperanto - Instituto» de Atine.

Estas oportune, ke Sroj Direktoroj de la suprecititaj (Alt)Lernejoj klarigu, antaŭ la komenco de la Esperanto - kurso, la altan gradon, kiun atingis en la nuntempa civilizacio tiu ĉi Lingvo kaj rekomendu samtempe al la Lernantoj, ke ili sekvu akurate kun amo kaj intereso la instruatajn kursojn.

Krom tio, ni rekomendas al la suprecititaj Sroj Direktoroj la legadon de la dumonata Periodaĵo «Helena Esperantisto», Oficiala Organo de Helenaj Esperantistoj.

La Ministro

A. Papadimos

Παγκόσμιος Ἑσπεραντική κίνησις

Ἴρλανδία. Δουβλίνον. Κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν τὴν 19 Ἰουνίου 1946, τὸ Ἴρλανδικὸν Κοινοβούλιον ἐψήφισεν, ὅπως διατεθῶσι 3 ἑκατομ. Ἀγγλικαὶ λίραι διὰ νὰ ἀγορασθῶσι διάφορα εἶδη καὶ ἀποσταλῶσιν ὡς βοηθήματα εἰς τὰς ἔνεκα τοῦ πολέμου δεινοπαθήσασας χώρας, ὡς τὴν Ἀλβανίαν, Αὐστρίαν, Βέλγιον, Γερμανίαν, Ἑλλάδα, Οὐγγαρίαν, Τσεχοσλοβακίαν, Ἰταλίαν, Γιουγκοσλαυίαν, Πολωνίαν καὶ Ρουμανίαν. Μέρος τῶν βοηθημάτων θὰ σταλῆ ἀπ' εὐθείας, καὶ μέρος διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Στατροῦ. Ταῦτα θὰ περιλαμβάνουν: 20 χιλ. ἀγελάδας, 5 χιλ. ἵππους ἀρότρου, 10 χιλ. τόννους ζακχάρεως, 2400 τόννους λαρδίου (χοιρείου λίπους), 4 ἑκατ. 500 χιλιογ. κρέατος ἐντὸς κυτίων, 300 τόν. πεπυκνωμένου γάλακτος, 250 τόν. τυροῦ, 12500 χιλ. ἐρίου, 185 χιλ. μάλλινα κλινοσκεπάσματα, 30 χιλ. ἀνδρικὰ ἐπανωφόρια, 20 χιλ. πλήρεις ἐνδυμασίας, 60 χιλ. μέτρα λινοῦ ὑφάσματος, 25 χιλ. ἀδιάβροχα ἐπανωφόρια, 20 χιλ. κλινοστρωμνὰς καὶ 17 χιλ. χειρόμακτρα (προσόψια). (Ἐκ τοῦ Ἑσπεραντικοῦ Ἴρλανδικοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Αὐγούστου 1946: «Irelando Vokas»).

Ἰταλία. Πάρμα. Εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ραγμα, ἰδρύθη εἰδικὴ ἔδρα διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑσπεράντο, τὴν ὁποίαν πλὴν τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς παρακολουθοῦν καὶ πολλοὶ ἰατροὶ τῆς πόλεως. Τὴν διδασκαλίαν ἀνέλαβεν ὁ καθ. τῆς Ἰατρικῆς κ. Γεώρ. Caputo.

Τορίνον. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Τορίνου ἰδρύθη εἰδικὴ ἔδρα διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Παγκοσμίου Βοηθητικῆς Γλώσσης, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ μέγας ἀριθμὸς Φοιτητῶν ὅλων τῶν κλάδων.

Κίνα. Ἐν Κίνα ἐξεδόθησαν εἰς Ἑσπεραντικὴν γλῶσσαν αἱ 27 τελευταῖαι ὀμιλῖαι τοῦ Κινέζου Ἀρχιστρατήγου Τσάγκ—Κάϊ—Γσέκ. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει 216 σελ. εἰς καθαρὰν Ἑσπ. γλῶσσαν.

Νέα Ζηλανδία. Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς κ. T. E. Mac Millan ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ ἐν τῷ ὁποίῳ πραγματεύεται περὶ τῆς Ἑσπεράντο, εἰρωνεύεται ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν Ἑσπεράντο διότι, ὡς ἰσχυρίζονται, τυγχάνει γλῶσσα τεχνητή. Ἀλλὰ μήπως ἀντὶ τοῦ ἵππου, ἐπιλέγει ὁ ἐν λόγῳ συγγραφεὺς, δὲν χρησιμοποιοῦν σήμερον ὅλοι οἱ λαοὶ διὰ τὴν μετακίνησίν των τεχνητὰ μέσα, ὡς τὸ ποδήλατον, τὴν μοτοσυκλέταν, τὸ αὐτοκίνητον, τὸν σιδηρόδρομον, τὰ ἀτμόπλοια, καὶ τὰ ἀεροπλάνα;

Ὀλλανδία. Χάγη. Ἐ Χάγη ἰδρύθη πρό τινος Παγκόσμιος Σύνδεσμος (Universala Ligo) με σκοπὸν τὴν διοργάνωσιν Παγκοσμίου Συνομοσπονδίας πάντων τῶν λαῶν τῆς ὑψηλίου με Διεθνὲς Κοινοβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀντιπροσωπεύωνται ὁμοτίμως ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔθνη, με Διεθνὲς Δικαστήριον καὶ με ἐπίσημον μοναδικὴν γλῶσσαν τὴν Παγκόσμιον

Βοηθ. «Ἑσπεράντο». Πολλὰ ὀργανώσεις, μέλη τῆς «Ὁμοσπονδίας Ἑσπεραντικῶν Ἔργατῶν» τῶν Κάτω Χωρῶν, ὡς καὶ τῆς Γαλλίας, ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὰς διὰ τὸ ΟΗΕ προοριζομένας Διακηρύξεις περὶ ἐπισημοποιήσεως τῆς Ἑσπεράντο ὡς Δευτέρας δι' ἕκαστον ἔθνος γλώσσης, διότι ἔξαιτοῦνται, ὅπως αὕτη καθιερωθῆ, ὡς μονοδικὴ γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ, καταργουμένων σὺν τῷ χρόνῳ τῶν ἐθνικῶν τοιοῦτων! Τοῦτο ὁμως ἀντιβαίνει καθ' ὀκοκληρίαν εἰς τὰς θεμελειώδεις ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἔθεσεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὁ ἐπινοητὴς τῆς Π. Βοηθητικῆς Γλώσσης Δρ Λουδ. Ζάνμεχωφ, καθ' ἃς ἡ Ε. σεβομένη πάσας τὰς ἐθνικὰς γλώσσας, προώρισται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Δευτέρα Βοηθητικὴ γλῶσσα.

Οὐγγαρία. Βουδαπέστη. 100 Οὐγγροὶ βουλευταὶ ὑπέβαλον ἐν τῷ Οὐγγρικῷ Κοινοβουλίῳ σχέδιον νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας τῆς Π. Β. Γ. Ἑσπεράντο εἰς ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Οὐγγαρίας. Διοργανώθησαν δὲ 3 μαθήματα τῆς Π. Β. Γλώσσης ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους πάντων τῶν Ὑπουργείων καὶ ἐν εἰδικῶς διὰ τοὺς ἀνωτέρους Κυβερνητικοὺς Λειτουργοὺς τοῦ Κράτους.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δημ. Συμβουλίου Βουδαπέστης ἡ κεντρικὴ ὁδὸς : Kender Utca μετωνομάσθη εἰς ὁδὸν «Ἑσπεράντο».

Οὐρουγουάη. Ἡ διδασκαλία τῆς Π. Βοηθ. Γλώσσης εἰσῆχθη ἐπισημῶς εἰς ὅλα τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Χώρας κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ πρό τινος συνέλθόντος ἐκεῖ Ἐθνικοῦ Μορφωτικοῦ Συνεδρίου. Πρὸς τοῦτο διοργανώθησαν εἰδικὰ μαθήματα διὰ τε τοὺς Καθηγητὰς καὶ τοὺς Δημοδιδασκάλους τῆς Οὐρουγουάης.

Πολωνία. Λότζ. Κατὰ τὸ πρό τινος λαβὸν χώραν ἐν Λότζ ἐτήσιον Ἑσπερ. Συνέδριον παρέστησαν οἱ Πρυτάνεις κ. κ. Κοταρμπίνσκα καὶ Μουσζίνσκι. Ὁ τελευταῖος κατέστρεψε τὸν λόγον του μὲ τὰς ἐξῆς λέξεις : «Διὰ νὰ ἐννοήσητε, εἶπε, τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς χώρας, πληροφορηθῆτε τὸν βαθμὸν τῆς ἐν αὐτῇ διαδόσεως τῆς Παγκοσμίου Βοηθητικῆς Γλώσσης καὶ ἀναλόγως δύνασθε ἀσφαλῶς νὰ ἐξαγάγητε συμπεράσματα.

Ρουμανία, Βουκουρέστιον. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας παρεχώρησεν εὐρύχωρον αἴθουσαν διὰ τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν πολιτῶν νὰ παρακολουθήσωσι μαθήματα τῆς Βοηθ. Γλώσσης, διωρισθέντων ἐπὶ τοῦτο Καθηγητῶν ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπουργείου, τῇ ὑποδείξει τοῦ Ἑσπεραντικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ρουμανίας.

Oradea Mare. Ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως ταύτης κ. Dumitru Varnea, ἐνθουσιώδης Ἑσπεραντιστής, ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑσπεράντο εἰς τοὺς Δημοτικοὺς ὑπαλλήλους. Εἰς δύο κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐδόθησαν τὰ ὀνόματα : «Ἑσπεράντο» καὶ «Λ. Ζάμενχωφ», τὸ ὄνομα τοῦ ἐπινοητοῦ τῆς Π. Β. Γλώσσης.

Σοβιετική Ἑνωσις. Μόσχα. Κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἑπερ. Συλλόγου «*Unuiĝo de Sovetaj Esperantistoj*» ἐξελέγη παμψηφεῖ πρόεδρος ὁ Λοχανός Νεκρεσιτόβ. Ζωηρὰ Ἑσπεραντικὴ κίνησις εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Σοβ. Ἑνώσεως.

Τσεχοσλοβακία. Πράγα. Ἡ Διεθνὴς Ἀστυνομικὴ Ἑνωσις ἐπανήρχισε τὴν Ἑσπεραντικὴν δρασίαν της. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὸν Δ)ντήν τῆς Ἀστυνομίας κ. G. Dartois.

Κατόπιν εἰδικοῦ διατάγματος ἡ διδασκαλία τῆς Π. Β. Γ. εἰσήχθη εἰς ὅλας τὰς Ἑμπορικὰς Σχολὰς τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ντόσκυ Ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Dosky, ἐνθερμος Ἑσπεραντιστής διέθεσε διὰ τὸν ἐγχώριον Ἑσπεραντικὸν Σύλλογον καὶ τὰ διδασκόμενα Ἑπερ. μαθήματα ὀλόκληρον κτίριον (τέως Ξενοδοχεῖον) ἀνήκον εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν αἱ λέξεις «Μέγαρον τῆς Ἑσπεράντο», ἡ δὲ ὁδὸς ἐφ' ἧς κεῖται τοῦτο ἐπωνομάσθη «ὁδὸς Ἑσπεράντο».

Τηλεβόας

Γνωμικά

1. Γέρον ἀνόητος. ὥσπερ τρίβων παλαιός, εἰς οὐδὲν ἐστὶν εὖθετος. (Πλούταρχος).

2. Οἱ θυμοὶ καθάπερ αἱ κύνες τυφλὰ τίκτουςιν ἐγκλήματα. (Πλούταρχος).

3. Ἡ χάρις ἢ βραδύπους ἄχαρις χάρις (Λουκιανός).

4. Ράον εὐτυχίαν ἀποβλεῖν ἢ δυστυχίαν ἀποφυγεῖν (Λιβάνιος).

5. Εἰς μὲν τὸ εὐπλοῆσαι, κυβερνήτου καὶ πνεύματος χρεία, εἰς δὲ τὸ εὐδαιμονῆσαι λογισμοῦ καὶ τύχης (Κῦρος)

6. Τὸ εἰς πῦρ καὶ εἰς γυναῖκα ἐμπεσεῖν, ἴσον ὑπάρχει (Πυθαγόρας).

7. Ἀφόρητος γίνεται κακία ἐπαινουμένη (Σιμωνίδης).

8. Αἱ πονηραὶ ἐλπίδες, ὥσπερ οἱ κακοὶ ὁδηγοί, ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα ἀγούσιν (Σωκράτης). Τὰ δάκρυα εἶναι τὸ παλλάδιον τῶν γυναικῶν

9. Γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

10. Ὁ πλουσίῳ χορηγῶν, οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰς θάλασσαν ὕδωρ ἐκχεῖσθαι (Σωκράτης).

Εὐτράπελα

3. Μὲ τὸ ζῶρι χωρὶς νὰ θέλῃ.—Ὁ Διοικητὴς Ἀστυνομικοῦ Τμήματος πρὸς συλληφθέντα καὶ ἀχθέντα εἰς τὸ τμήμα λωποδύτην.—Πάλιν ἐδῶ; Τὶ ἀδιάνθρωπος πού εἶσαι, καϋμένε! Ὁ λωποδύτης. Τὶ φταίω ἐγώ, κύριε Διοικητά; Ἐγὼ δὲν ἤθελα νᾶρθω!—Ὁ ἀστυνόμος ἀπὸ δῶ, σώνει καὶ καλὰ νᾶρθω. Κ' ἐδῶ πού ἦρθα, μὲ τὸ ζῶρι μ' ἔφερε!

4. Γκαρσόν! ἡ μπύρα εἶναι ἀκάθαρτη!—Συγγνώμην, Κύριε, ἡ μπύρα εἶναι πολὺ καθαρά, κάνετε λάθος! Τὸ ποτῆρι εἶναι ἀκάθαρο!

Ἀριστοφάνης

του καὶ ἀνταλλάσσεται μὲ 120 περίπου Ἐσπεραντικὰ περιοδικὰ ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ δὲν εἶναι τὸ μόνον! Οἱ ἐν Ἑλλάδι Ἐσπεραντισταὶ ὑπολογίζονται σήμερον εἰς 25 χιλ. περίπου, ἐξ ὧν περὶ τὰς 8 χιλ. ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἔνθα ὑφίσταται: «Ἑλληνικὸς Ἐσπεραντικὸς Σύνδεσμος», «Γυναικεῖος Ἐσπεραντικὸς Σύλλογος» καὶ Ἀνώτ. Ἑλλ. Ἐσπεραντικὸν Ἰνστιτούτον (πάντα ταῦτα ἐπισήμως ἐγκειρισμένα) τοῦ δὲ Ἐσπερ. Ἰνστιτούτου ἐπίλεκτον Μέλος ἐτύγχανε καὶ ὁ πρό τινος ἀποβιώσας ἀείμνηστος Νικ. Χατζιδάκης, τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ λειτουργεῖ κανονικῶς ἡ «Ἐσπεραντικὴ Ἐνωσις Θεσ)νίκης» μὲ πολὺ καλὴν δρασίαν. Εἰς πλεῖστα Πανεπιστήμια ξένων Κρατῶν ἔχουσιν ἰδρυθῆ καὶ λειτουργοῦσιν εἰδικαὶ ἔδραι διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐσπεράντο, τῆς Δευτέρας ταύτης Γλώσσης ἐκάστου ἔθνους, εἰς ἀναρίθμητα δὲ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα καὶ τῶν 5 Ἠπείρων, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδιῶν μὴ ἐξαιρουμένων, διδάσκεται ἀπὸ 60 περίπου ἐτῶν ἡ Παγκόσμιος Βοηθητικὴ Γλῶσσα εἰς τινὰ μὲν ὡς προαιρετικόν, εἰς πλεῖστα δὲ ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα. Πρὸς δὲ ἕνεκα τῆς γνωστῆς μεταξὺ τῶν Ἐσπεραντιστῶν ἀλληλεγγύης, ἡ ἀλληλοβοήθεια τυγχάνει συνήθης καὶ πασίγνωστος. Ἀναρίθμητοι εἶναι αἱ ἐν Ἑλλάδι δυστυχήσασαι ἕνεκα τοῦ πολέμου οἰκογένειαι Ἐσπεραντιστῶν, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη, νὰ λαμβάνουν δέματα μὲ διάφορα εἶδη καὶ τρόφιμα ἐκ μέρους ξένων Ἐσπεραντικῶν Ὀργανώσεων καὶ δὴ ἐξ Ἀμερικῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῇ ὑποδείξει τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων Ἐσπεραντικῶν Σωματείων. Ἡ δὲ ἄκαιρος καὶ ἀκατανόητος σκέψις τῆς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινὴ» Ἀθηνῶν νὰ δημοσιεύσῃ ἔστω καὶ περιορισμένον ἀρθρίδιον ἐναντίον τῆς Οὐδετέρας Γλώσσης, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐσπεραντιστῶν γενικῶς οὐ μόνον ἄστοχος, ἀλλὰ καὶ αὐτόχρομα ἐγκληματικὴ, ἀφοῦ ἢ τε Ἐσπεραντικὴ Γλῶσσα, ὡς μέσον, καὶ ἡ ὑψηλὴ ἀνθρωπιστικὴ ἰδεολογία αὐτῆς: «ὁ Ἐσπεραντισμὸς», ὡς σκοπός, ἀπεδείχθησαν τόσον εὐεργετικαὶ διὰ δεινοπαθούσας ἕνεκα τοῦ τελευταίου πολέμου, δυστυχεῖς Ἑλληνικὰς οἰκογενείας. Εἶναι δὲ ἐνδεχόμενον αἱ τοιαῦται ἄσκοποι καὶ ἀνακριβεῖς δημοσιεύσεις νὰ δυσαρεστήσουν τοὺς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ὁμοϊδεάτας καὶ νὰ σταματήσουν εἰς τὸ μέλλον τὰ μετὰ τόσης προθυμίας παρεχόμενα ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ βοηθήματα.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ γνωστὸν Στατιστικὸν Ἰνστιτούτον Γκάλλοπ, κατόπιν ἐρεῦνης μεταξὺ τοῦ Γαλλικοῦ κοινοῦ μὲ τὸ ἐρώτημα: «ποίαν γνώμην ἔχει ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης εἰσαγωγῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐσπεράντο εἰς τὰ Δημόσια σχολεῖα ἐν γένει»; ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξεν εὐνοϊκὴ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης εἰσαγωγῆς κατὰ 75.0)0.

Τέλος ἐν συμπεράσματι, εὐρίσκομεν ὅτι τοιαῦτα ἀνεξέλεγκτα δημοσιεύματα τὰ ὁποῖα διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθειαν, ὡς τὸ τῆς ἐφημερίδος «Κα-

θημερινή» Ἀθηνῶν, πόρρω ἀλέχουσι τῷ νὰ εἶναι ἐποικοδομητικὰ διὰ τὴν ὑγειᾶ διαφώτισιν καὶ τὸν συγχρονισμόν τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινου. Ἡ δὲ ἐπαγγελματικὴ συνείδησις μιᾶς ἡμεριδος ἐπιβάλλει νὰ σέβηται πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, διότι ὡς γνωστὸν : *Qui odit veritatem odit lucem* ὅστις μισεῖ τὴν ἀλήθειαν μισεῖ τὸ φῶς. Εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἄλλως τε ἢ ὑπόθεσις περὶ τῆς Παγκ. Βοηθ. Γλώσσης «Ἐσπεράντο», δὲν εἶναι πλέον συζητήσιμος διότι αὕτη ἐπεκράτησεν ἤδη ἐν μεγάλῃ κλίμακι πανταχοῦ τῆς Γῆς ὡς Βοηθ. Γλῶσσα καὶ χρησιμοποιεῖται εὐρέως εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας, ὁ δὲ συντάκτης ἡμεριδος, ὅστις εἰς τὸ ἔξωτερικὸν θὰ προῦκάλει συζητήσιν ἐπὶ τοιούτου θέματος ἢ θὰ ἐξέφροζεν ἔστω καὶ ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὠφελιμότητος τῆς Ἐσπεράντο θὰ ἐκινδύνευεν, ἴσως ὄχι νὰ λυντσαρισθῇ, ἀλλ' ἀσφαλῶς νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς οὐ μόνον εἰς ἄκρον ἀμαθῆς καὶ κακόβουλος ἀλλὰ καὶ καθ' ὀλοκληρίαν καθυστερημένος καὶ ἀσυγχρόνιστος, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ΟΗΕ πρόκειται μετ' οὐ πολὺ νὰ ἀπασχοληθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνδεχομένης εἰσαγωγῆς τῆς Παγκοσμίου Βοηθ. Γλώσσης Ἐσπεράντο, ὡς μάθημα ὑποχρεωτικὸν εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα πάντων ἐν γένει τῶν πεπολιτισμένων Χωρῶν.

Δρ Ἀνακρέων Α. Σταματιάδης

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐσπεραντιστάς

Μὲ τὸ παρὸν τεῦχος λήγει καὶ τὸ 38ον ἔτος τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἑλληνο-Ἐσπεραντικοῦ ἡμῶν Περιοδικου. Ὡς γνωστὸν τυγχάνει—ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας καθ' ἃς τόσον ὁ χάριτης ὅσον καὶ τὰ τυπογραφικὰ ἔχουσιν ὑπερμέτρως ὑπερτιμηθῇ, ἢ ἐκδοσις καὶ ἢ διατήρησις ἐνὸς Περιοδικου δὲν εἶναι πρᾶγμα εὐκόλον! Τὰ βάρη δὲ μιᾶς ἰδέας πρέπει ἀπὸ κοινου νὰ τὰ αἴρῳσιν οἱ ὀπαδοὶ αὐτῆς διὰ καταβολῆς σχετικῆς θυσίας, ἥτις, ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθεισῶν συνθηκῶν, δέον νὰ εἶναι ὅσονδήποτε μεγαλυτέρα, καὶ αὕτη συνίσταται εἰς σοβαροτέραν παρ' ὅ,τι ἐγένετο μέχρι τοῦδε ὑποστήριξιν τοῦ ἡμετέρου περιοδικου, τοῦ μοναδικου ἐν Ἑλλάδι Ἑλληνο-Ἐσπεραντικοῦ Περιοδικου. Πρὸς τοῦτο ἐσκέφθημεν νὰ κατατάξωμεν τοὺς Ἑλληνας συνδρομητάς τοῦ ἡμετέρου Περιοδικου διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1947, εἰς 3 κατηγορίας: 1) τοὺς ἀπλοῦς συνδρομητάς (*simples abonantoj*) οἵτινες προκαταβάλλουσι τὴν ἐκ 5 χιλ. ἔτησίαν συνδρομὴν των 2) τοὺς ἐνθαρύνοντας συνδρομητάς (*Kuraĝigaj abonantoj*) οἵτινες προκαταβάλλοντες τὴν ἔτησίαν συνδρομὴν 10 καὶ πλέον σωματίων ἀναλαμβάνουν νὰ διαθέσωσι ταῦτα κατὰ βούλησιν ἢ καὶ νὰ ἐγγράψωσι 10 καὶ πλέον νέους συνδρομητάς καὶ 3) τοὺς δωρητάς συνδρομητάς (*Donaĉintaĵ abonantoj*) οἵτινες προκαταβάλλουσι 20 τὴν συνδρομὴν ἢ καὶ πλέον Σωματίων ἢ ἐγγράφουν 20 ἢ καὶ πλέον συνδρομητάς.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἀντιληφθῶμεν καλῶς, ὅτι ἡ φητικότης καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὁμοϊδεατῶν τῶν Βαλκανίων εἶναι ἄξιος μιμήσεως. Ἄς τοὺς μιμηθῶμεν τώρα, ὅτε ἡ Ἐσπεραντικὴ ἰδέα εἰσέρχεται πλησίον εἰς τὴν φάσιν τοῦ θριάμβου. «Γοῖς φρονίμοις ὀλίγα».

«Ἡ Διεύθυνσις»

